

[Jytte Andersen]

vendigt, at det offentlige har en eller anden finger med i spillet i forhold til at få tilrettelagt arbejdet på en sådan måde, at folk ikke tager skade på deres liv, helbred og sjæl, og hvad man nu i øvrigt kan tage skade på. Vi har faktisk en lovgivning, der siger, at her er nogle instrumenter.

Når det har været nødvendigt dengang at lave nogle instrumenter, er det jo – det er måske lidt pinagtigt at minde om det – fordi arbejdsgivere og arbejdstagere jo ikke er ligeværdige parter. Arbejdsgiveren har retten til at lede og fordele arbejdet og efter vores opfattelse også på en sådan måde, at arbejdet bliver tilrettelagt, så det ikke skader medarbejderne. Den ret ligger hos den ene part og ikke hos den anden part.

Det er årsagen til, at hundredtusinder af medarbejdere i dagens Danmark får dårlige rygge, dårlige arme, dårlige nerver, og jeg ved ikke hvad. Det har i øvrigt den økonomiske konsekvens, som Kommunernes Landsforening har peget på igen og igen, at vi herfra skal betale omkring 15 mia. kr. til reparationsværkstedet. Det synes jeg under alle omstændigheder må være noget, Fremskridtspartiet må forholde sig til: at det er for store omkostninger, vi ekspederer over i fællesskabet.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg har en enkelt bemærkning til hr. Tommy Dinesen vedrørende folk, der bliver udsat for bankrøveri og lign., altså bankansatte. Dét vil vi i Fremskridtspartiet da gerne præcisere, at vi mener, at røveri skal være forbudt, og Fremskridtspartiet vil da også gerne medvirke til at forbyde røverne at genere de ansatte i bankerne. Så meget om det.

Jeg vil sige til fru Jytte Andersen, at det er forfærdelig svært at sige noget, så fru Jytte Andersen kan forstå det. Men jeg vil gerne, for nu at skære det ud i pap, sige, at Fremskridtspartiet gerne vil have et godt og sikkert arbejdsmiljø på arbejdspladserne. Men jeg synes ikke, vi skal slås om, hvem der vil lave det bedste arbejdsmiljø, for jeg tror, at vi alle vil lave et godt arbejdsmiljø. Det er blot måden, hvorpå det skal ske, vi diskuterer. Og dér vil vi gerne have nogle af de værste ting luget væk, således at virksomhederne og de ansatte får den helt centrale placering. Jeg går da meget ind for de be-

driftssundhedstjenester, der er på arbejdspladserne, de er ganske udmærkede.

Det, vi diskuterer i dag, og det, vi er lidt opbragte over – det vil vi overhovedet ikke lægge skjul på – er det pjatter, der ligger i, at EF's arbejdsministre udstikker, at 1992 skal være arbejdsmiljøår. Det skal alle år da være, det har de da altid været, og de skal de også blive ved med at være. Hvorfor siger man lige, at i det år fra 1992 til 1993 skal der være arbejdsmiljøår?

Jeg har også set i de pjecer, jeg har fået, at nu kan man søge alverdens tilskud til at tage initiativer i forbindelse med arbejdsmiljøåret. Jeg synes, det er det rene pjat, og det vil jeg gerne have lov til at sige her.

Finn Eriksen (CD):

Jeg skal på CD's vegne takke arbejdsministeren for besvarelsen, som vi kan tilslutte os. Formålet med at gøre 1992 til europæisk arbejdsmiljøår er, at der bliver gennemført forskellige aktiviteter.

Jeg synes, der er grund til i dag at være stolt over, at det var en dansk arbejdsminister, der i 1987 under det danske formandskab i EF tog initiativ til at foreslå afholdelse af et europæisk arbejdsmiljøår.

Vi tror, at vi har god mulighed for at sætte fokus på det danske arbejdsmiljø og på den forebyggende indsats. Derfor er det meget vigtigt, at initiativerne og budskaberne kommer ud via tv, aviser og radio.

Vi har ligeledes noteret os, at Nationalkomiteen vil igangsætte oplysnings- og uddannelsesaktiviteter omkring sikkerhedsorganisationer på de enkelte virksomheder. Det er meget vigtigt, at diskussionerne og initiativerne vedrørende arbejdsmiljøområdet sker ude på de danske arbejdspladser.

Jeg synes også, der er grund til at hæfte sig ved, at der rent faktisk sker mange gode miljøforbedringer på de danske arbejdspladser, og det skal vi fortsætte med. Det er imellem arbejdsmarkedets parter, at resultaterne skal skabes.

CD håber og tror, at de intentioner, som ligger i arbejdsministerens redegørelse, vil give et godt resultat.

CD støtter forslaget om motiveret dagsorden fremsat af SF, regeringen, Kristeligt Folkeparti og De Radikale.